

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Gauree, Fifth Mehl:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥

I place the Guru's Feet on my forehead,

ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥

and all my pains are gone. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

I am a sacrifice to my True Guru.

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

I have come to understand my soul, and I enjoy supreme bliss. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥

I have applied the dust of the Guru's Feet to my face,

ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥

which has removed all my arrogant intellect. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥

The Word of the Guru's Shabad has become sweet to my mind,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥

and I behold the Supreme Lord God. ||3||

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

The Guru is the Giver of peace; the Guru is the Creator.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥

O Nanak, the Guru is the Support of the breath of life and the soul.

||4||38||107||